

kosságok összefüggéseire fókuszálva. Nagy László dolgozatában a Magyarországon 2000 és 2012 között elkövetett gyilkosságok kriminológiai hátterét vizsgáló kutatásáról számol be a kötet lapjain. Bolyky Orsolya az elkövető öngyilkosságával vagy annak kísérletével végződő emberölések, az ún. kiterjesztett öngyilkosságok vizsgálatát helyezi tanulmánya középpontjába. Póczik Szilveszter írásának tárgya az Európát fenyegető terrorizmus. A szerző megállapítása szerint a kockázat szintje Kelet-Európában ma még alacsonyabb, mint a vezető országokban, ennek állandósulására nem, sőt inkább növekedésére számíthatunk. Ritter Ildikó a marihuánafogyasztással kapcsolatos büntetőpolitika változásait elemzi tanulmányában. Irk Ferenc dolgozata a hatalommal és az erőfölénnyel való visszaélés kriminológiai vonatkozásait vizsgálja. Kerezsi Klára és szerzőtársai – Kovács Krisztina, Párkányi Eszter, Szabó Judit – munkája a pártfogó felügyelet történeti, jogi és kriminológiai szempontú értékelésével foglalkozik, különös tekintettel a jogintézményben tervezett változásokra. Sárík Eszter tanulmánya egy 2014-ben megkezdett ifjúságiértéktrend-kutatás részeredményeit mutatja be, a kutatás a 14–18 éves fiatalok bűnelkövetését, illetve a valláshoz, a hithez való viszonyát vizsgálta.

A kiadványban olvasható tanulmányok informatívak, érdekesek, hűek az OKRI évkönyvének szokásosan magas színvonalához.

120 év a büntető hatalom szolgálatában. A Tolna Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet 120 éves krónikája. (Szerk. Lőrincz József). Szekszárd, 2015, Tolna Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet. 150 oldal.

Szekszárdon a szabadságvesztés-büntetések végrehajtása régre nyúlik vissza, 1830. július 13-án rabdolgoztató-ház nyitotta meg kapuit, az intézmény 46 rab munkáltatására volt alkalmas. A dolgozóház létesítéséig a vármegyeházán helyezték el a rabokat. A szekszárdi királyi törvényszéki fogházat 1895. szeptember 20-án avatták fel. Az épületkomplexum – más megyei intézetekhez hasonlóan – egy épülettömbben van a megyei főügyésszeggel és bírósággal.

A kiadvány az előzmények bemutatása után az avatástól napjainkig mutatja be a Tolna Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet történetét. A szép kiállítású, színes képekkel gazdagon illusztrált kötet anyagát dr. Hézsely János, az intézet egykori parancsnoka és dr. Lőrincz József – a város szülötte – állította össze. A szerkesztést Lőrincz tanár úr végezte, aki kiváló arányérzékkel találta meg az egyensúlyt az intézet különböző korszakainak megjelenítésében.

Csak egyetérthetünk Soczó László bv. ezredes, intézetparancsnok az Előszóban olvasható soraival: „e munka mint szakmatörténeti feldolgozás a helytörténeti irodalmat is gazdagítja, amely így egyaránt haszonnal forgatható a büntetés-végrehajtási szakma művelőinek, a helytörténet kutatóinak, de élvezetes betekintést kínálhat a laikus olvasó számára is a valóságnak egy olyan zugába, amely jellegénél fogva »elzárkózik« a mindennapi nyilvánosság elől.